

насичення національної економіки грошовою масою. За цей період вона знизилась більш ніж на третину. А по фактичному рівню забезпечення економіки грошовою масою ми опинились на рівні 2002-2005 років.

Список використаних джерел:

1. Сайт НБУ: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.bank.gov.ua/>

Михайлюк М.А.,

к.е.н., доц. кафедри політичної економії

ДВНЗ “Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана”

Інноваційний тип відтворення і соціальне підприємництво в Україні

Інноваційний тип відтворення, який є вкрай важливим для економічного успіху нашої країни, неможливий без системного підходу до розвитку сучасного підприємництва. Торкаючись проблем розвитку підприємництва на сьогоднішній день, варто звернути увагу на його соціальні риси, адже, динамізм розбудови соціально-ринкових відносин набуває все більшої ваги на порядку денному поступу економічних систем і говорити про підприємництво, не уявляючи його соціальний резонанс, або соціальний аспект у економічному відтворенні, мабуть, взагалі недоречно. Тобто, підприємництво все більше тяжіє до соціального прояву підприємництва як узагальнення макроекономічного відтворення, так і конкретно взятих форм його реалізації на мікрорівні. До того ж, під соціальним підприємництвом розуміється «підприємницька діяльність, яка направлена на вирішення соціальних проблем, з використанням інноваційних методів і технологій»[1, С.446], додатково наголошуючи не тільки на соціальній спрямованості такої діяльності, а й на її інноваційному характері. Соціальне підприємництва в наш час є особливо

актуальним тому, що суспільство має вирішувати ряд соціальних проблем підприємницькими методами, бо держава не виправдала багатьох сподівань, а більша частина громадських інститутів виявилася неефективною. Перед соціальним підприємництвом лежить місія формування нових моделей інноваційного типу відтворення 21 століття, де гармонізація параметрів економічних систем на пряму буде залежати від якості та глибини соціалізованості, нового гуманізму підприємництва.

Джефрі Робінсон пише про існування двох сторін реалізації соціального підприємництва – через комерційні та некомерційні структури: «я визначаю соціальне підприємництво як процес, що включає в себе виявлення конкретної соціальної проблеми і конкретні методи її вирішення, оцінку ступеня соціального впливу, бізнес-моделі і стійкості проекту, а також створення комерційної структури (орієнтованої на виконання соціальної місії) або некомерційної структури (виконує бізнес-завдання), що забезпечує подвійний (або потрійний) результат», тобто результат економічний, соціальний та екологічний»[2, С.33]. Розглянувши з якими категоріями пересікається соціальне підприємство і як воно може бути реалізоване, можна зробити висновок, що не важливо в якому середовищі воно формується – комерційному чи некомерційному, публічною чи їх гібридом. Цей аспект також можна побачити якщо розглянути можливі складові соціального підприємництва. Як наголошує Якубін О.Л., соціальні підприємці виконують роль агентів соціальних змін за рахунок:

- прийняття місії, спрямованої на створення і підтримку соціальної цінності (а не тільки цінності для індивідуума);
- виявлення та невтомній реалізації нових можливостей, пов'язаних з цією місією;
- участі в процесі постійних інновацій, адаптації та навчання;
- сміливих дій, що не обмежених наявними на руках ресурсами;
- загостреного почуття відповідальності за долю соціальних груп, для яких він працює, і за результат своєї діяльності[3, С.155].

Соціальне підприємництво все більше стає невід'ємним елементом інноваційного типу відтворення і його можна розглядати як один із інструментів соціальної політики держави. По-перше, з боку держави мають надаватися гарантії у підтримці початковому соціальному підприємництву, як у фінансовому так і в законодавчому полі, по-друге, існує проблема відсутності чіткого механізму залучення громадськості і бізнесу до вирішення суспільних проблем, що провокує та нагромаджує протиріччя, по-третє, у соціального підприємництва завжди існує проблема, щодо комплексного вирішення 3-х його складових: економічного, екологічного та соціального характеру, адже ці характеристики свідчать про його інноваційну трансформуючу силу, що виправдовує його як вид соціальних інновацій гарантій добробуту соціуму.

Аналізуючи інноваційний тип відтворення і соціальне підприємництво в Україні слід відзначити, що ці процеси потребують більшої транспарентності та взаємоузгодженості, подальшої розбудови інноваційної інфраструктури з метою їх ресурсного забезпечення, поглиблення взаємовпливу для формування нової системи соціально-економічних відносин у процесі ринкової трансформації економіки України.

Список використаних джерел:

1. Гришина Я. С. Социальное предпринимательство как правовая модель обеспечения социальных потребностей / Я. С. Гришина // Університетські наукові записки. Хмельницький: Науковий часопис, 2012. – №1(41) – С. 445–456.
2. Социальное предпринимательство: миссия – сделать мир лучше/ Джилл Кикал, Томас Лайонс ; пер. с англ. – М. : АЛЬПИНА ПАБЛИШЕР, 2014. – 304с.
3. Якубін О. Л. Соціальні зміни поза державою: інститути та глобальна еволюція / О. Л. Якубін // Теорія соціальних змін: сучасні соціологічні концептуалізації / навчальний посібник, за загальною редакцією П.В. Кутуєва / О. Л. Якубін. – Київ, 2014. – С. 153–175.